

The Holy See

**DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II
AI RAPPRESENTANTI DELLE AMMINISTRAZIONI
LOCALI DELLA REGIONE POLACCA DI MALOPOLSKA**

Lunedì, 28 ottobre 1996

*Serdecznie witam obecnych
tu przedstawicieli Samorządów Małopolski.*

Za waszym pośrednictwem pragnę pozdrowić również tych wszystkich, których reprezentujecie, a którzy są drodzy memu sercu. Moje życie jest zrosnięte z Małopolską od samych początków. Często w myślach wędruję do miast i wsi tej ziemi, wspominam miejsca i krajobrazy, a szczególnie ludzi. Myśli te przeplatają się z modlitwą za moich drogich rodaków, którzy zawsze są mi bliscy

Dziękuję z całego serca za dar, który przywieźliście z sobą. Jest on wyrazem przywiązania Małopolan do Następcy św. Piotra. Przywiązanie to, które wyraża się szczególnie w modlitewnym towarzyszeniu mojej posłudze na Stolicy Piotrowej, ma swoje naturalne źródło w fakcie pochodzenia z tejże samej małopolskiej ziemi. Przywiązanie to ma jednak o wiele głębszy i trwalszy fundament. Jest nim wiara, i że w posłannictwie e Biskupa Rzymu spełnia się nieustannie wezwanie, jakie Chrystus skierował do apostoła Piotra: «Ty ze swej strony utwierdzaj twoich braci w wierze» (*Luc. 22, 32*) .

Wasza, drodzy państwo, obecność w Watykanie jest znakiem, iż pragniecie łączyć spełnianie społecznych zadań z zachowaniem chrześcijańskiej postawy wiary. Jest to dążenie ze wszech miar słuszne. To właśnie w świetle wiary można najlepiej odczytać, na czym polega moralny porządek, który winien być zachowany we wszelkim działaniu dla dobra wspólnego, aby było ono skuteczne, a równocześnie aby dokonywało się z poszanowaniem każdego człowieka i środowiska naturalnego, w którym ten człowiek żyje (*Gaudium et Spes, 74*). Z wiary również rodzi się owa nadprzyrodzona wrażliwość na potrzeby innych, która zmierza ku wytrwałemu wprowadzaniu w rzeczywistość tego świata idei sprawiedliwości Królestwa Bożego.

Wielokrotnie zwracałem uwagę na zasady, jakimi powinni kierować się ludzie wierzący obdarzeni misją społeczną. Chciałbym tu przypomnieć jedną z nich, która wydaje się nabierać dzisiaj szczególnej aktualności. Jest nią mianowicie troska o rodzinę, we wszystkich wymiarach jej istnienia. «Rodzina i społeczeństwo uzupełniają się w funkcji obrony i rozwoju dobra wszystkich ludzi i każdego człowieka. . . . Władze publiczne przekonane o tym, że dobro rodziny stanowi wartość niezastąpioną i nieodzowną we wspólnocie obywateli, winny czynić wszystko, co możliwe, celem zabezpieczenia wszelkiej pomocy - gospodarczej, społecznej, pedagogicznej, politycznej, kulturalnej - pomocy niezbędnej do tego, ażeby rodziny mogły w sposób ludzki sprostać swoim zadaniom, odpowiedzialnym zadaniom» (Ioannis Pauli PP. II, *Familiaris Consortio*, 45).

Pragnę wyrazić głębokie uznanie dla wszelkich wysiłków podejmowanych przez Samorzady Małopolski, a zmierzających ku obronie godności osoby ludzkiej i ponadczasowych wartości, które w tym regionie Polski są bardzo mocno zakorzenione. Staram się z uwagą śledzić te działania i są mi one znane. Dziękuję za wasz wkład w rozwój rodzimej kultury i zachowanie w niej tego, co tysiącletnia, chrześcijańska tradycja do niej wniosła. Godne pochwały jest również wasze zaangażowanie w rozwój miast i wsi, z zachowaniem ich naturalnego piękna. Proszę Boga, aby dobro już dokonane dzięki trudowi waszemu i społeczności, które reprezentujecie, nie zostało zmarnowane.

Wszystkim wam, drodzy państwo, wszystkim tu obecnym z całego serca błogosławię. Zanieście to moje błogosławieństwo do wszystkich środowisk małopolskiej ziemi. Bóg zapłać!

Może polecimy Bogu naszą Ojczyznę śpiewając «Apel Jasnogórski».

© Copyright 1996 - Libreria Editrice Vaticana

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana